

ГЕНЕРАЛИТЕ НА ВЕРМАХТА

 ПАРИТЕТ

ГЕНЕРАЛИТЕ НА ВЕРМАРХТА

Съставител: Надежда Хисамутдинова

Превод: Татьяна Балова

Издателство „Паритет“

256 стр.

Тази книга представлява „History in the faces“ и представя на читателя едни от най-видните генерали на Германия по времето на Вермахта. Повечето от тях са с аристократичен произход и знатно потекло. Кой е Теодор фон Бок? Каква роля изиграват Франц Халдер и Вилхелм Кайтел за формирането на военната машина на Хитлер? Книгата прави оценка на пълководческия талант на генералите на Вермахта и разглежда детайлно бойните операции, водени от тях, като наред с това увлекателно са разказани моменти от техния личен живот, кариера, походи и битки, гръмки победи и безславни поражения. Именно тези хора разработват плана за мълниеносното нападение над Франция, с тяхна помощ са превзети Полша, Норвегия и Югославия, щурмувани са Сталинград и Севастопол. Повечето от тези генерали са заклетни последователи на Фюрера и остават верни на режима му до самия край.

**За поръчки на книги от сайта
www.paritetbf.com – 20% отстъпка.**

Всички права са защитени. Никаква част от тази книга не може да бъде възпроизведена в каквато и да е форма без писменото разрешение на притежателя на авторските права.

ISBN 978-619-153-513-2

**Биографични книги за хората, които направиха света
такъв, какъвто го познаваме днес**

1. ПЪЛКОВОДЦИТЕ НА ДРЕВНИЯ СВЯТ
2. ЖЕНИТЕ, КОИТО ПРОМЕНИХА СВЕТА
3. ГЕНИИТЕ НА ВСИЧКИ ВРЕМЕНА
4. НАЙ-ВЕЛИКИТЕ КИНОЗВЕЗДИ НА ХХ ВЕК
5. ПЪЛКОВОДЦИТЕ, КОИТО ПРОМЕНИХА СВЕТА
6. ВЕЛИКИ ТИРАНИ И ДИКТАТОРИ
7. НАЙ-ВЛИЯТЕЛНИТЕ ВЛАДЕТЕЛКИ В ИСТОРИЯТА НА СВЕТА
8. ВЕЛИКИ ПРОРОЦИ И ЯСНОВИДЦИ
9. ЛИЧНОСТИТЕ, КОИТО ПРОМЕНИХА СВЕТА
10. ЖЕНИТЕ, КОИТО ВДЪХНОВИХА ВЕЛИКИ МЪЖЕ
11. ПЪТЕШЕСТВЕНИЦИТЕ, КОИТО ОТКРИХА НОВИЯ СВЯТ
12. ВЛАДЕТЕЛИТЕ НА РУСИЯ
От Рюрик до Путин
13. НАЙ-ВЕЛИКИТЕ КОМПОЗИТОРИ НА ВСИЧКИ ВРЕМЕНА
14. НАЙ-ЖЕСТОКИТЕ СЕРИЙНИ УБИЙЦИ
От Джак Изкормвача до Андрей Чекатило
15. ВЕЛИКИ ФУТБОЛИСТИ НА ХХ ВЕК
16. ЛИЧНОСТИТЕ, КОИТО ПРОМЕНИХА ЖИВОТА
От ХХ век до наши дни
17. ГЕНЕРАЛИТЕ НА ВЕРМАХТА

Съдържание

Увод	6
АЛБЕРТ КЕСЕРЛИНГ	
Войник до сетния ден!	9
АЛФРЕД ЙОДЪЛ	
Безстрашният и безупречен войник.....	23
ВАЛТЕР ФОН РАЙХЕНАУ	
Най-последователният нацист	37
ВИЛХЕЛМ КАЙТЕЛ	
Най-верният човек на Хитлер във Вермахта.....	51
ВИЛХЕЛМ КАНАРИС	
Злият гений на германското разузнаване.....	65
ЕВАЛД ФОН КЛАЙСТ	
Германският фелдмаршал, починал в съветски плен..	79
ЕРИХ ФОН МАНЩАЙН	
Гениалният стратег на Вермахта.....	93
ФЕЛДМАРШАЛ ЕРВИН РОМЕЛ	
Хитрата „Пустинна лисица“, любимец на войниците.....	107
КАРЛ РУДОЛФ ГЕРД ФОН РУНДЩЕТ	
Типичният пруски генерал.....	119
МАКСИМИЛИАН ФОН ВАЙКС	
Единственият от фелдмаршалите на Хитлер, загинал от вражески куршум	135
ТЕОДОР ФОН БОК	
Германският маршал с руски корени	149

ВАЛТЕР МОДЕЛ

Геният на отбраната на Третия райх 165

ФРАНЦ ХАЛДЕР

Германецът, награждаван от Хитлер и Кенеди 179

ХАЙНЦ ВИЛХЕЛМ ГУДЕРИАН

Геният на германската светкавична война..... 195

ФРИДРИХ ПАУЛУС

Прагматик или предател? 207

ХАНС ФОН КЛЮГЕ

„Умният Ханс“ 223

ХЕРМАН ГОТ

Винаги начело на танковата група 239

УВОД

*К*огато през 1933 година Адолф Хитлер идва на власт, званието фелдмаршал е най-високо в германската армия и всеки германски войник мечтае за него. По това време нито един от фелдмаршалите не е на действителна служба за повече от десет години. От 1935 година нататък бившият баварски ефрейтор тотално променя нещата. През следващите десет години той повишава в звание фелдмаршал двадесет и пет висши офицери (деветдесет армейски и шест авиационни). Двадесет и трима от тях са удостоени с това звание, след като през юни 1940 година капитулира Франция. Фелдмаршалите са елитът в нацистка Германия. С многовековните традиции от пруския милитаризъм зад гърба си те внушават почит, уважение и страх. Фелдмаршалите и техните, понякога дори по-талантливи, подчинени печелят редица впечатляващи победи. Полша оказва съпротива един месец, Дания издържа няколко часа, Норвегия (с изключение на Нарвик) е завоювана много бързо, също както и Белгия, Люксембург, Нидерландия, Франция, Югославия и Гърция. Трябва да се отбележи, че на британските армии два пъти също се налага бързо да напуснат европейския континент. Превзети са Украйна, Белорусия, Донбас, Литва, Латвия и Естония. Германските войски засядат само на шестдесет мили от Александрия и съвсем близо до Кремъл.

Както знаем, тежката съдба на пленници спохожда огромен брой германски военнослужещи, пленени по време на бойните действия, особено след капитулацията на Германия. В съветски плен попадат няколко милиона германски войници, офицери, генерали и адмирали. В присъдите от военните трибунали и решенията на Специалното съвещание на МДС на СССР се посочва наказателната мярка за германските генерали „25 години лишаване от свобода в поправително-трудова лагер или затвор“. В края на 40-те години и първата половина на 50-те години повечето осъдени са предадени на правителствата на Източна или Западна Германия. По решение на Нюрнбергския съд някои генерали са обесени.

Историята на Втората световна война ни се разкрива чрез съдбите на най-добрите германски военачалници.

*Американците го наричат „Засменя Алберт“.
И на повечето снимки тој наистина е засмян.*

Алберт Кесерлинг

1885 – 1960

Войник до сетния ден!

Алберт Кесерлинг е генерал-фелдмаршал от Луфтвафе, участвал и в двете световни войни. Наричан от съюзниците „Усмихнатият Алберт“, а от своите войници „Чичо Алберт“, защото е бил измежду най-популярните германски генерали през Втората световна война. Един от основните апологети на нацизма в Луфтвафе.

Алберт Кеселринг е уникален, защото никога не се е провалял и Хитлер винаги го е подкрепял. Роден е на 30 ноември 1885 година в семейството на домакия и на градски съветник в комитета по образованието. Както пише самият Кеселринг в мемоарите си, семейството му е с дворянски корени, макар и от ранното Средновековие. По-късно фамилия Кеселринг обеднява и започва да се занимава със селско стопанство. Между другото, бащата и многобройните му братя и сестри са заможни и младият Алберт не се нуждае от нищо. Отхвърлил кариерата на пивовар, за която настояват роднините му, и на учител, към което го насочва баща му, Кеселринг започва да се готви за служба в армията.

Постъпва като доброволец във Втори баварски полк на пехотната артилерия, в която служи до началото на Войната с изключение на времето на обучението си във военната академия (1905 – 1906) и в артилерийското училище (1909 – 1910). В артилерията прекарва цялата

Първа световна война, отначало „на терен“, а след това на щабни длъжности, включително в Генералния щаб. В края на войната е с чин хуптман (капитан) и с многобройни бойни награди, включително Железен кръст от двете степени и Кралския Саксонски орден „Албрехт“. След войната е един от малцината, оставен в Райхсвера.

Кралският саксонски орден „Албрехт“.

През периода между войните Кеселринг отначало командва батарея, после постъпва във военното министерство и е при изворите на реформите в артилерийското ведомство, където демонстрира високо майсторство. На няколко пъти напуска министерството и се мести в действащите части.

Когато на власт идва Хитлер, Кеселринг е уволнен от армията, но само за да вземе участие в тайното възраждане на германските ВВС. Трябва да смени военната униформа с цивилни дрехи (изпратен е на работа в гражданското министерство на въздушния флот), защото на Германия е забранено да притежава военна авиация. Две години по-късно, когато Хитлер официално обявява съществуването на Луфтвафе, Кеселринг отново облича военната униформа. След като е напуснал армията като полковник, той се връща в нея като генерал-майор, и когато генерал-лейтенант Валтер Вефер загива в самолетна катастрофа, е назначен за началник на Генералния щаб на Луфтвафе. На новата си длъжност участва в изпращането на помощ за франкистите от легиона „Кондор“ в Испания. Пилотите от Луфтвафе, участващи в легиона, трупат опит в бойни условия. Германските летци придобиват увереност в силите си предимно благодарение на най-добрия изстребител по онова време – ВФ-109. Около 1 септември 1939 година германските ВВС разполагат с 302 ескадрили от 2370 екипажа и 2564 самолета. Летателният състав на Луфтвафе се сформира само от доброволци.

На 1 февруари 1939 година Алберт Кеселринг вече е с чин генерал от авиацията и е назначен за командващ Първи въздушен флот. За нападението си срещу Полша германските ВВС съсредоточават около 1500 самолета, включително 897 бомбардировача и 154 изстребителя, групирани в два въздушни флота. Военно-въздушните сили на Полша имат 1900 самолета, но само 400 от тях са годни за водене на бойни действия. Освен това всички самолети са остарели образци. Германската авиация трябва да унищожи самолетите на противника направо на летищата, без да им позволи да се вдигнат във възду-

ха. После да попречи на полската армия да се мобилизира и с атаки срещу комуникациите да не допусне тя да се съсредоточи в Галиция и на запад от Висла. След това част от германските самолети се заделят за подкрепа на настъпващите армии на Вермахта. Кеселринг изпълнява всички етапи от този план. Полските самолети изгарят по пистите за излитане на разбитите летища и германските самолети безпрепятствено унищожават колоните на отстъпващата на изток полска армия.

На 10 януари 1940 година, след като е удостоен с Рикарски кръст, генерал-полковник Алберт Кеселринг оглавява Втори въздушен флот и започва да се готви за нахлуване във Франция. Втори флот действа в полосата за настъпление на групата армии „Б“, докато Трети флот на генерал-полковник Шперле е присъединен към групата армии „А“. На 10 май 1940 година 2224 бомбардировача и 1736 изстребителя на Луфтвафе връхлитат позициите на френските, холандските и белгийските войски. Под прикритието на изстребителите щурмоваците атакуват френската пехота и не ѝ позволяват да окаже сериозна съпротива на напращащите германски танкове. Още през първите часове Луфтвафе унищожават по летищата по-голямата част от френската авиация. Французите разполагат с добри изстребители и бомбардировачи, но промишлеността не успява да компенсира огромните загуби.

На асовете на Луфтвафе по-решителна съпротива оказват английските летци, особено в района на Дюнкерк, откъдето съюзническите войски се евакуират в Англия. През това време самолетите на Кеселринг нанасят по Ротердам удар след удар. След варварската бомбардировка 3 кв. км от историческата архитектура са превърнати в купчина тухли и натрошена мазилка. Под раз-

валините се намират остават трупове на 9809 мирни жители. По това време Холандия е неутрална държава, а в Ротердам няма нито едно истинско бомбоубежище.

Падането на Франция донася на Алберт Кеселринг званието фелдмаршал. На флота му предстои да участва в битката за Англия. За да създаде необходимите условия за операция „Морски лъв“, Хитлер заделя Втори, Трети и Пети въздушен флот, които разполагат с 1260 бомбардировача, 320 пикиращи бомбардировача, 800 едновитлови и 280 двувитлови изстребителя. Въпреки численото превъзходство, този път късметът изневерява на Луфтвафе. По-късно, когато анализира причините за поражението, Кеселринг отбелязва: „Техническото несъвършенство на самолетите по отношение на продължителност и таван на полета, скорост, въоръжение и способност за носене на бомбен товар значително е ограничавало бойните и тактическите възможности на германската авиация. Редица важни обекти на острова са останали направо недосегаеми за нея.“

След неуспешния опит Англия да бъде сломена, въздушният флот на Кеселринг е прехвърлен на Изток. На 22 май 1941 година фелдмаршалът премества щаба си в Познан, а седмица по-късно за там заминават подчинените му части на Луфтвафе. Сега пред Втори въздушен флот стои задачата да поддържа настъплението на групата армии „Център“. Отначало Кеселринг се радва на успех – в граничните райони съветските самолети са унищожени, над беззащитните градове се сипят бомби, а машините на Луфтвафе в бръснещ полет еднакво безпроблемно стрелят по колоните от войски и бежанци, изтеглящи се на изток. Фелдмаршалът няма добра представа за отбранителния потенциал на СССР, затова наивно смята, че със съветската авиация е свърше-

но. Когато през юли 1941 година бомбардировачите на Втора въздушна армия за първи път летят над Москва, те са посрещнати от 600 изстребителя от най-нов тип на Шести изстребителен корпус на ПВО, което за Кеселринг е голяма изненада. По-нататъшното развитие на събитията нагледно показва, че макар загубите по летищата в западната част на СССР да са тежки, те изобщо не са невъзстановими. Главните съветски самолетостроителни заводи са недосегаеми за Луфтвафе и продължават да работят с пълна мощност.

След първите успехи в Северна Африка германските и италианските войски започват да сдavat позициите, които са завоювали с толкова трудности. Техният въздушен и военно-морски флот бързо губят господството си по море и по въздух. В края на 1941 година близо 80% от всички германски и италиански конвои са потопени. При такива загуби и дума не може да става за достатъчно снабдяване на сражаващите се в пустинята войски. На 6 декември Ервин Ромел е принуден да спре боевете за Тобрук и след като губи Бенгази, да се оттегли към Сирт. Заплахата за Африканския корпус кара Хитлер да прехвърли Втори въздушен флот в Италия. В края на ноември 1942 година Кеселринг е назначен за главнокомандващ германските войски на Юг. Фелдмаршалът трябва да извърши въздушни удари по Малта и да осигури морските комуникации между Италия и Триполитания. Под негово командване са всички германски сухопътни войски и авиация, дислоцирани в Италия, Гърция и Северна Африка.

От Сицилия Втори въздушен флот, извършва първите си атаки срещу Малта още през януари 1942 година. Но снабдяването на корпуса на Ромел се подобрява съществено едва след като между 2 април и 10 май Алберт

Алберт Кеселринг на самолетна писта. Източният фронт. 1941 г.

Кеселринг непрекъснато бомбардира острова. Същевременно в Малта англичаните разполагат само с 30 бойни самолета, но кръстосващият наблизо британски самолетоносач „Игъл“ редовно снабдява острова с изтребители.